S L U J B A
CUVIOSULUI ŞI DE DUMNEZEU
PURTĂTORULUI PĂRINTELUI NOSTRU
SILUAN ATHONITUL
LUNA SEPTEMVRIE
ÎN 24 DE ZILE
Pomenirea Cuviosului şi de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru Siluan Athonitul.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne strigat-am, stihirile pe 4, gl 4:

Podobie: Ca pre un viteaz între Mucenici...

Floare nouă a înflorit Moştenirii tale, de Dumnezeu Născătoare, suflând cea a Duhului dumnezeiască mireazma, Siluan cel minunat, cel întocmai cu nevoitorii cei dedemult, şi nebuneşte aprins de iubirea Fiului tău, pre Carele cu stăruinţă roagă să dăruiască, celor ce cinstesc cuvioasă pomenirea lui, ale Harului daruri.

Din Rusia ai răsărit, ca un de Dumnezeu sădit vlăstar, dar ai auzit de vestitul Athon, unde ca o vie bineroditoare vinul cel tare al vieţii îngereşti ai adus, pre carele îl dai nedeşertat celora ce însetează de ale tale cuvinte de Dumnezeu însuflate, Siluane de trei ori fericite, învăţătorule nerătăcit al Împărăţiei.

De vasul cel de lut al tău nicicum nu te-ai grijit, dor având, Cuvioase, să lepezi a celui căzut haina, şi veşmântul cel luminos al Noului Adam să îmbraci, împreună-lucrător şi ajutor luând pocăinţei tale dumnezeiesc povăţuitor, pre întâi-stătătorul purtătorilor de chinuri, pre marele Panteleimon.

Ca pre o jertfă de laudă Domnului te-a adus patria ta, Cuvioase, prăznuind pomenirile luminării tale şi zicând: Priimeşte Tu, Mire Iisuse, rodul pântecelui meu, pre carele Duhul Tău au zămislit, dar de veselie Bisericii ceii sfinte, pre fericitul Siluan.

Slavă ..., glas al 2-lea:

Minunatu-te-ai de Domnul, Cuvioase, întru viaţa ta cea dumnezeiască; că din pruncie pre Acela cu sete căutând, aflatu-L-ai în sfârşit prin cercarea Duhului Sfânt, şi de dulceaţă umplându-te, a neziditelor daruri, tuturor dai, prin cuvintele tale cele de Dumnezeu scrise, plinătatea vieţii Evangheliei, pre carea prin smerenie neîncetat ţiindu-o, Siluane, dăruieşte-o şi nouă, celora ce pre tine cinstim.

Şi acum..., glas acelaşi:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă subt acoperământul tău.

Lumină lină... Prochimenul zilei. Învredniceşte-ne, Doamne...

LA STIHOVNĂ

Stihirile, glas al 2-lea:
Podobie: Casa Efrathului...

Harul Duhului, Siluane, dăruieşte tuturor celora ce cu dragoste pomenirea ta săvârşesc, şi cu cântări pre tine cinstesc.

Stih: **R**ăbdând, am răbdat pre Domnul...

Setea cea dupre Dumnezeu, cu scrierile tale stinge-o, şi inimile rourează, Siluane, precum ştii, cu a Duhului rouă.

Stih: **Ş**i au pus pre piatră picioarele mele...

Plânge-mă, pre cela ce sânt a Strămoşului plângerea, Siluane de trei ori fericite, că fărădelegile au covârşit viaţa mea.

Slavă... A Treimii:

Slavă Ţie, Dumnezeule, Treime Atotsfântă, Carea acuma dăruieşti mângâiere lumii pre Siluan, robul Tău.

Şi acum... A Născătoarei:

Iată acum, Stăpână, floare nouă cu bună mireazmă a venit din Moştenirea ta, pre credincioşi cu totul mirezmuind cu miresmele Dumnezeescului Duh.

Acum slobozeşte... Sfinte Dumnezeule... Şi celelalte. Şi otpust: Că a Ta este Împărăţia...

Troparul, glas 3:

Facerea lui Pavel Ieromonahul

Podobie: Al Dumnezeeştii credinţe...

Propoveduitor al iubirii lui Hristos, lumii întregi ai fost dat, de trei ori fericite, între cuvântătorii de Dumnezeu cel prea duios, căci pre Cel smerit şi blând ai văzut, şi inima Aceluia o ai cunoscut; pentru aceasta, prin graiurile tale toţi luminându-ne, Siluane, de Dumnezeu însuflate, proslăvim Duhul, Carele pre tine-au proslăvit.

Altul. Glas 5:

Podobie: Pre Cuvântul...

Împodobit-ai, Părinte, Muntele Athonului, mai presus de fire vieţuind, şi cea a Duhului ai arătat nouă, dumnezeiasca lucrare; pentru aceasta, cu cuviinţă cinstind pomenirea ta, Siluane, din inimă slăvim pre Cela ce pre tine Bisericii mare propoveduitor al lui Hristos te-au dat.

LA VECERNIA MARE

La Doamne strigat-am..., stihirile pe 6, gl 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Cu veselie acum întru cântări să lăudăm pre noul vlăstar al Athonului, carele cu vrednicie la soborul Cuvioşilor s'a adăugat, ale cărora bune-săvârşiri întocmai a urmat, pre Siluan de Dumnezeu văzătorul, căutătorul Harului, şi aflătorul.

Pre Dumnezeu, pre Carele din pruncie căutai, Părinte, iată acuma, nu prin cunoştinţa cea meşteşugită, ci prin negrăita putere a Duhului Îl ai, şi neîncetat aduci rugăciunile tale, Siluane, ca neamurile să se umple de darul dumnezeescului Har.

Împărăţia lui Dumnezeu înlăuntrul omului este, precum nemincinos zice al nostru Dătător de Lege; pentru aceea, cu râvnă săpând, Siluane, aflat-ai curgerile ei, udând îmbelşugat pământul tău cel înţelegător, şi semineţele crescându-le.

Altele, glas al 2-lea:

Podobie: Cu ce cântări de laudă...

Cu ce cântări de mulţămită vom răsplăti ţie folosinţa cea de la tine, Părinte de Dumnezeu proslăvite, cei cari setea cu scrierile tale ne-am adăpat, şi cu prisosinţă ne-am învăţat în iad a ţine mintea cea de neţinut, şi dobândirea mântuirii a avea întru nădejdile cele bune, Siluane de trei ori fericite, căci Duhul pre tine, Cuvioase, lumii întregi învăţător te-a aşezat, cu totul nerătăcit.

Cădere se îngăduie sufletelor bărbăteşti, a îndreptării iconomie, temei cunoaşterii de Dumnezeu făcându-se şi pierdere cu totul a vrăjmaşului; căci în chip înţelegător, cu dor, celor cereşti toate puterile supunându-şi, şi numai către Dumnezeu îndreptându-le, îmbelşugat se împărtăşesc de darurile cele nezidite, şi de Adam cel vechi dezbrăcându-se, cu Hristos de un chip a fi se arată.

În dar ai luat de la Născătoarea de Dumnezeu pocăinţa cea mântuitoare; căci, când şarpele ai înghiţit, Ea atuncea te-a lepădat, neplăcându-i vieţuirea ta, şi dorul de nevoinţă în sufletul tău a aprins, Siluane preafericite; pentru aceea, aflat-ai cheia plângerii, cu carea marea milostivirilor Domnului ai deschis, cu cea din Athon a ta prea-aleasă vieţuire.

Slavă... Glas al 6-lea:

Preaiubitorul de oameni Dumnezeu, Hristos Domnul, nouă mângâiere în zilele cele de pre

urmă, şi Evanghelie însuflată, şi neprihănită icoană a Lui, pre Siluan cel preafericit au dăruit nouă. Către carele, ca la un Părinte privind, de duhovnicească bucurie ne umplem; şi călăuză tare pre acesta având, calea cea către Dumnezeu fără de clătire săvârşim. Pentru aceea, cu mulţumită dând glas, către Acela strigăm: Slavă Ţie, Doamne, Cela ce în fieştecare neam pre Sfinţii Tăi, ca pre nişte stele mult-luminoase îi arăţi, prin carii pre Tine, Soarele cel neînserat, văzându-Te, ne luminăm.

Şi acum... Cine nu te va ferici pre tine…, sau a Prazniculuiu.

Vohod: Lumină lină...

Prochimenul zilei şi Paremiile:

De la înţelepciunea lui Solomon citire.

Cap. 3, stih 1-3.

Sufletele drepţilor sânt în mâna lui Dumnezeu, şi muncă de dânsele nu se va atinge. Părutu-s'a întru ochii celor nepricepuţi a muri, şi s'a socotit pedepsire ieşirea lor, şi mergerea dela noi sfărâmare, iară ei sânt în pace. Că înaintea feţei oamenilor de vor lua şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire, şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui; că Dumnezeu au ispitit pre dânşii, şi i-au aflat luişi vrednici. Ca aurul în ulcea i-au lămurit, şi ca o jertfă de ardere de tot i-au priimit. Şi în vremea cercetării sale vor străluci, şi ca scânteile prin paie vor fugi. Judeca-vor limbi, şi vor stăpâni noroade, şi va împărăţi întru dânşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre dânsul vor înţelege adevărul, şi credincioşii în dragoste vor petrece cu dânsul. Că har şi milă este întru cuvioşii lui, şi cercetare întru aleşii lui.

Dela Înţelepciunea lui Solomon citire:

(Cap. 4, 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se săvârşească, întru odihnă va fi; căci bătrâneţile sânt cinstite nu cele de mulţi ani, şi nici cele ce cu numărul anilor se măsoară. Ci căruntеţea oamenilor este înţelepciunea, şi vârsta bătrâneţii – viaţa cea nepângărită. Bineplăcut lui Dumnezeu făcându-se, Domnul l-au iubit, şi trăind între păcătoşi, s'a mutat de pre pământ. Răpitu-s'a, ca nu cumva răutatea să schimbe cunoştinţa cugetului lui sau vicleşugul să amăgească sufletul lui. Căci vraja răutăţii întunecă pre cele bune şi ameţeala poftei schimbă mintea cea fără de răutate. Săvârşindu-se degrabă, cel drept a plinit ani îndelungaţi. Căci plăcut era Domnului sufletul său, pentru aceea au grăbit să-l scoaţă din mijlocul vicleşugului. Iar noroadele văzând, nu au chibzuit, nici şi-au pus în gând una ca aceasta, că harul şi mila lui Dumnezeu sânt întru cei cuvioşi ai Lui şi purtarea Sa de grijă întru cei aleşi ai Lui.

Din Prorocia lui Ioil citire

Cap. 2, stih 28-31.

Acestea zice Domnul: Şi va fi dupre aceasta, şi voiu turna din Duhul Meu preste tot trupul şi vor proroci fiii voştri şi fiicele voastre, şi bătrânii voştri vise vor visa, şi tinerii voştri vedenii vor vedea. Şi preste robii Mei şi preste roabele Mele în zilele acelea voiu turna din Duhul Meu. Şi voiu da semne în cer şi pre pământ, sânge şi foc şi fumegare de fum; soarele se va schimba în întuneric şi luna în sânge, mai nainte de a veni ziua Domnului cea mare şi strălucită.

LA LITIE

Stihirile samoglasnice

Glas 1

Ca pre o începătură preacinstită lumea acuma pre tine lui Dumnezeu aduce, Siluane de Dumnezeu cinstite, şi ca pre o răsturnare a fărădelegii şi dulceaţă pierzătoare a amărăciunii păcatului. Ci mai ales se bucură de tine Athonul cel născător de sfinţenie, cel întru cunoştinţa cugetului mare lăcaş de nevoinţă, ca cela ce te are pre tine aprig purtător de biruinţă împrotiva vrăjmaşului, şi dascăl a toată lumea din cele ce însuţi ai pătimit, prin carele Harul aflăm şi Domnului casnici ne facem.

Glas 2

Afară din lume ieşind, prin rugăciunile Păstorului lui Dumnezeu, în cuptorul iadului ai intrat, Părinte, ca un aur prealămurit, şi de flăcările lui arzându-te, aflatu-ţi-ai odihna în locul liniştirii ceii dupre Dumnezeu, în Athonul cel de monahi priimitor, unde Lavra Panteleimonului te-a priimit ca pre o oaie de Dumnezeu însetată, şi vas preacinstit te-a lucrat, lăcaş al Mângâietorului, trâmbiţă a dumnezeieştii iubiri, alăută a pocăinţei, liră a dragostei de adevăr, şi al neziditelor lucrări arătător.

Glas 3

Pus-ai pre piatra pocăinţei picioarele tale, Siluane, socotind fără de amânare că „Aicea voiu muri pentru păcatele mele;" pentru aceasta, prin neîncetată pomenirea Domnului, lucrarea rugăciunii de la Maica lui Dumnezeu ca pre o răsplată ai priimit, prin carea ale dracilor neruşinatele năvăliri ai biruit, ca un înger vieţuind, în priveghere stând, şi înaintea Domnului ţiindu-te. Căruia har şi pre noi învrednicească, cei ce cântăm pomenirea ta.

Glas 4

Cea a Stăpânului venirea pururea înaintea ochilor tăi având, ca un credincios iconom al harului Său la moară fraţilor tăi slujeai, unde te-ai şi învrednicit de cea negrăită a lui Hristos arătarea, a Pâinii Vieţii; din Care, în chip tainic gustând, pătruns-ai întru înţelegerea şi desfătarea tainelor, în multe chipuri, din iconomie, părăsit fiind, ca şi mai însetat să cauţi Harul; de carele şi pre noi părtaşi ne fă, Părinte, Siluane de Dumnezeu văzătorule.

Slavă... Glas al 5-lea:

În Duhul Sfânt pre Hristos cel Viu văzând, belşug de viaţă ai luat, Siluane, preacuvioase. Şi asemenea icoanei Lui făcându-te, mulţi paşi abătuţi de povara cea greu de purtat a păcatului ai îndreptat, şi prin ispite învierea sufletului trăind, cea către Dumnezeu credinţă îţi întăreai, luminat împrejur de lumina Thavorului. Pentru aceasta, Părinte, propoveduitor te-ai făcut, precum au iconomisit ţie Dumnezeu; priimeşte dar şi de la noi neputincioasele graiuri de mulţămită, pentru carile, cu nebiruitele tale rugăciuni, dăruieşte nouă Harul Duhului.

Şi acum... Fericimu-te pre tine..., sau al Prazniculuі.

LA STIHOVNĂ

Stihirile glas 5, însăşi Podobia:

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te, Siluane preaminunate, a Rusiei lauda cea de Dumnezeu răsărită, a Muntelui Athonului slava, al Bisericii lui Hristos propoveduitorule cel prea mare al dumnezeescului Har, îndreptarea celor ce cad, mângâierea celor ce stau tari în credinţă, întărirea în Hristos a celor fără de nădejde, a smereniei carte însuflată, fericite, pentru aceea, pre tine lăudând ne rugăm: Fă să lăcuiască, Cuvioase, în inimile noastre Duhul Sfânt, cu sfintele tale rugăciuni către Dumnezeu, pre Carele în chip curat cu viaţa ta L-ai slăvit.

Stih: **R**ăbdând am răbdat pre Domnul…

Bucură-te cela ce te-ai unit cu Hristos prin lucrarea darurilor Harului, a căruia părăsire nicicum ai suferit-o, Siluane, pre carea în viaţa ta în chip nemincinos o ai cunoscut, rugăciunea lucrând, până la sânge, Cuvioase, ca pre o tânguire pentru întreaga zidire, dar mai ales pentru cei adormiţi, iubitorule de suflet; pavăză pre cale ne este, fericite, vieţuirea ta, că suflare nouă a Duhului ne dăruieşti, celor lipsiţi de duh carii în lumeştile griji ne zbatem.

Stih: **L**ăuda-se-vor cuvioşii întru slavă…

Bucură-te, risipitorul gândurilor celor înşelătoare şi surparea dracilor, păzitorul cel treaz al inimii, luminarea simţirilor, preafericită limpezime şi unime, sabie carea tai mişcarea slavei ceii deşarte, cort prealuminos al luminii ceii nezidite, lauda cea mare a Muntelui Athonului, fericite, unde ţi s'au arătat tainele cele negrăite, pre carile nici ochiul a văzut, nici

mintea omului a cuprins, gura Domnului, carea vesteşte oamenilor dumnezeiasca voie.

Slavă… Glas al 8-lea:

Priimeşte şi nu lepăda, milostive Părinte, această mică laudă a noastră, însă de părinţi iubitoare. Căci cu ce cuvinte, Cuvioase, vieţuirea ta cea minunată voiu lăuda? Că asemenea nevoitorilor de odinioară te-ai făcut, şi ca un luceafăr în noaptea adâncă a întunerecului păcatului, sufletele cele rătăcite la cunoştinţa de Dumnezeu călăuzeşti. Şi dobândirea Duhului înveţi, nu prin cuvinte, ci prin faptele vieţii. Pentru aceea pre tine, Siluane, văzând, ne minunăm şi fericim ţinutul carele te-a dăruit nouă, patria ta cea cerească, în carea de sfinţenie te-ai umplut. Rugămu-te pre tine, cela ce eşti cea mai de pre urmă şi mare slavă a Athoniţilor, roagă pre Domnul pentru noi.

Şi acum... Fecioară nenuntită... sau al Praznicului.

Acum slobozeşte… Sfinte Dumnezeule, şi celelalte. Şi Otpust.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul Sfântului, de 2 ori. Slavă... Şi acum... A Născătoarei de Dumnezeu. Dupre Cathisma 1-a,

SEDEALNA, glas 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule…

De dragostea către Dumnezeu şi de aproapele din belşug te-ai umplut, de Dumnezeu cugetătorule, cât şi Harul de a pricepe tainele ai priimit, Siluane, şi a vedea mai dinainte cele ce au să fie; pentru aceea, toţi cei ce cugetăm la vieţuirea ta de Har izvorâtoare, strigăm: Hristoase al nostru, slavă Ţie!

Slavă…, tot aceasta. Şi acum…

A Născătoarei:

Doamnă Marie, a Athonului întâistătătoare, ca pre o floare cugetătoare în grădina Ta aceasta pre Cuviosul ai răsărit, şi pre acesta ai mărit, arătându-l în ceata Părinţilor carii mai nainte au aflat aci slava, a îndumnezeirii Stăpână.

Dupre a 2-a Cathismă, SEDEALNA,

glas al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină…

Se bucură azi în chip luminat a ta Mănăstire, Părinte, carea pre tine te-a alăptat, şi ca pre un dar lui Hristos te-a adus, Cuvioase, iar Biserica se bucură de vieţuirea ta, mare rugător pre tine avându-te către Dumnezeu şi Stăpânul, pre Carele pururea roagă pentru sufletele noastre.

Slavă…, tot aceasta. Şi acum…

A Născătoarei:

Sufletele ce se lasă în voia ta, Preacurată, ca ceea ce eşti de suflete mult iubitoare, feluritele chipuri prin carile de Hristos să se apropie le înveţi, cum şi pre Siluan al tău l-ai călăuzit, Maică, întâi prin pocăinţă, şi mai apoi prin Har, ca pre Domnul să proslăvească în al Athonului Munte.

Dupre Polieleu, Sedealna, glas al 4-lea:

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul

Înţelepciunea Cuvântului prin cercare deprinzând, Părinte, ne înveţi cum se cuvine sufletele Aceluia să ni le încredinţăm, şi Harul cel de viaţă purtător al Duhului să căutăm, şi lucrarea ţiindu-o, de patimi să ne curăţim, şi lumina să priimim. Pentru aceea, cu bucurie pomenirea ta săvârşind, ne rugăm, Cuvioase, păzeşte-ne cu mijlocirile tale, şi fă ca toţi să sporească întru frica preadulcelui Dumnezeu, Carele dăruieşte bogăţie vecinică celora ce cu credinţă urmează ţie, Siluane, cela ce ai cuprins cu mintea pre Hristos.

Slavă… tot aceasta. Şi acum…

A Născătoarei:

Ceea ce ai priimit în pântecele tău de Maică pre Iubitorul de oameni, Domnul Iisus, şi milosârdiile tale cele iubitoare de oameni arătând, Stăpână, Maică te-ai făcut celui ce voieşte a se mântui, Harul desăvârşirii celor credincioşi dăruind. Pentru aceea şi robului tău, carele se roagă înaintea cinstitei tale icoane, Mireasă a lui Dumnezeu, rugăciune neîncetată dăruieşte-i, ca semn al bunăvoirii, Curată, pre carea va să o priimească, şi a slavei carea o are, cu tine împreună petrecând.

Antifonul 1 al glasului al 4-lea.

Prochimen glas al 4-lea:

Răbdând am răbdat pre Domnul,

şi au căutat spre mine.

Stih: **P**us-au pre piatră picioarele mele, şi paşii mei au îndreptat.

Toată suflarea... Şi Evanghelia Cuviosului (vezi la 5 Decemvrie)

Psalmul 50.

Slavă... Glas al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău Siluan, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, dupre mare mila Ta...

Stihira, glas al 6-lea:

Plângerea lui Adam celui căzut asupră-ţi luând, Părinte, stricăciunea ai lepădat, şi chipul lui Hristos ai luat, cu carele şi pre noi învredniceşte a ne îmbrăca, Siluane de Dumnezeu văzătorule, cu rugăciunile tale.

CANOANELE

Canonul Praznicului, sau al Născătoarei de Dumnezeu, pe 6, şi ale Cuviosului două, pe 8. Cel dintâi, glas 4, cu acrostihul: Siluane, dăruieşte mie Dumnezeiescul Duh. A(thanasie)

Cântarea 1, glas al 4-lea

Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi se va umplea de Duh, şi cuvânt răspunde-voiu Împărătesei Maici, şi mă voiu arăta, luminat prăznuind, şi voiu cânta minunile ei bucurându-mă.

Umple de înţelepciunea Duhului inima mea, Părinte, ca să îndrăznesc a cânta vieţuirea ta cea strălucită, şi cu dumnezeieştile tale mijlociri, Siluane de trei ori fericite, înfrânează mintea mea cea neţinută.

Îndreptează-mi, preafericite, pornirea către Dumnezeu, pre Carele cu însetare L-ai căutat, şi să Îl găseşti ai izbutit, de Carele te-ai lipit, şi prin Carele ne-ai şi arătat, Părinte, cele negrăite.

Slavă...

Socotitu-s'a, Cuvioase, că a tot omul lăcaş lui Dumnezeu inima este, precum a zis Iisus, unde pre Însuşi Carele căutai ai aflat, dezlegând îndoielnicul gând al celui necredincios.

Şi acum... A Născătoarei:

Naşterea ta, Stăpână, cu focul dragostei a aprins, şi în ceata nevoitorilor a călăuzit pre cela ce în vedenie tu ai chemat, Fecioară, duhovnicescul său urcuş închipuind.

Alt canon:

Alcătuit dupre scrierile Cuviosului Părinte, având acrostihul: Priimeşte şi nu lepăda cântarea, o, Athonitule. A(thanasie)

Glas al 6-lea

Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, pre gonaciul Faraon văzându-l înnecat, a strigat: Lui Dumnezeu cântare de biruinţă să cântăm.

Ca un lanţ te-a cuprins dragostea cea către Dumnezeu, preaalese şi înţelepte Siluane, a căreia cercare desluşit ai priimit, şi cu îmbelşugare o dăruieşti celora ce la tine aleargă.

Sufletul tău cel plin de dor văzând Hristos, de apa dragostei Lui l-au umplut, prin Duhul Sfânt taina desluşit arătând ţie, a Întrupării.

Slavă...

Revarsă dragoste tuturor Iisus, celor ce caută cu credinţă mila Lui cea dumnezeiască, şi cu putere de Dumnezeu se alipesc, ca de un Iubitor de oameni.

A Născătoarei:

Cela ce a ta înălţime a cunoscut, Maica lui Dumnezeu, prin Duhul spre Dumnezeu fără de ţinere este tras, şi cere ca noroadele să cunoască puterea Celuia ce le-au şi plăzmuit.

Cântarea a 3-a

Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi, de Dumnezeu Născătoare, ca un izvor viu şi îndestulat, pre cei ce s'au adunat ceată duhovnicească, întăreşte-i întru dumnezeiască slava ta, cununilor slavei învrednicindu-i.

Aprins-a Hristos cea strămoşească a ta bunăcinstire, Părinte, către carea se avântă voia firii, şi unită fiind cu Harul, strălucită lucrarea lui Dumnezeu arată.

Fără de folos socotind a fi vremea cea fără de pomenirea lui Dumnezeu, mâinile pre plug îndată ţi-ai pus, Siluane de Dumnezeu înţelepţite, de boldul cunoştinţei cugetului împungându-te.

Slavă...

Căderile tinereţii trepte s'au făcut ţie, Părinte, către Dumnezeu, pre Carele odinioară ai întristat, iar apoi, în inima ta, prin pocăinţă păstrându-L, mare bucurie I-ai făcut.

Şi acum... A Născătoarei:

Semănat-ai, Fecioară, duhul pocăinţei, tânărului Simeon, arătându-i-te în vedenie, şi minunat chemându-l, cele plăcute lui Dumnezeu să facă şi a Lui voie să o săvârşească.

Canonul al 2-lea

Irmos:

Nu este sfânt precum tu, Doamne Dumnezeul meu, carele ai înălţat cornul credincioşilor tăi, bunule, şi ai întărit pre noi pre piatra mărturisirii tale.

În gândul cel mândru duh de rugăciune nu este, strigă cu mare glas Siluan, ci Harul rugăciunii se dă celui smerit, şi celuia ce face a lui Dumnezeu voie.

Inima se uneşte cu mintea prin rugăciune neîncetată şi prostimea purtărilor, iar prin revărsarea lui Dumnezeu, smerindu-se îndată Domnului, sălăşluirea Harului priimeşte.

Slavă...

Prin Sfântul Duh, Hristos sufletului se arată, şi prin dragoste se întăreşte în el cu veselie, bucurându-l minunat ca pre o mireasă pre carea şi-a ales.

Şi acum... A Născătoarei:

Milostiv arată pre al tău Fiu, Maică Preacurată, şi cu rugăciunile tale dăruieşte celor ce se roagă, precum lui Siluan celui rugător, rugăciunea să dobândească.

SEDEALNA, glas al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea...

Frumseţea pocăinţei tale văzând Domnul, dumnezeiasca milă cu îmbelşugare ţi-a arătat, înţelepte, bărbăţia ta răsplătind, şi desluşit S'au făcut cunoscut ţie, dascăl întregii lumii pre tine rânduind; de la Carele prin cercare ai deprins a învăţa, Siluane, cum Duhul cel dumnezeiesc în suflete se naşte.

Slavă…, tot aceasta. Şi acum…

A Născătoarei:

Făgăduinţa ta având, Fecioară, lăcuitorii Muntelui, cu carea lui Petru, nevoitorul cel dintâi şi a Athonului temelia, te-ai făgăduit, se bucură priimind, ca Siluan, darurile şi Harurile tale, Curată, şi cu adevărat nădăjduiesc Împărăţia Cerurilor să ia.

Cântarea a 4-a.

Irmos:

Cela ce şade în slavă, pre Scaunul Dumnezeirii, pre lemnul Crucii au venit Iisus cel mai presus Dumnezeu, prin nestricată palmă, şi au mântuit pre cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale.

Mulţimea pocăinţei ţi-a acoperit sufletul, Părinte, ceasul Judecăţii înaintea ochilor zugrăvindu-ţi, şi de dorul dumnezeieştii vieţuiri aprinzându-te, prin carea se mântuieşte tot cela ce păzeşte poruncile.

Înţeleptul păstor al Kronştadului prin rugăciune te-a întărit să te lepezi de lume, Siluane, prin simţirea iadului, care cu trosnetul flăcărilor sale calea ta până în Athon a însoţit.

Slavă...

Cu scurtimea graiului câinele cel turbat ai izgonit, Părinte, căci prin cercarea Domnului puterea rugăciunii ai cunoscut, prin carea se depărtează urâtorii de suflet, şi Începătorul Păcii în inimă se sălăşluieşte.

Şi acum... A Născătoarei:

Atinsu-s'a de tine, fericite, a Născătoarei de Dumnezeu bunăvoire, şi în Muntele Athonului să lăcuieşti te-a chemat, şi acolo să te desfătezi de făgăduinţele carile au dat Cel Preaiubit Fiul ei.

Altul

Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă, strigând din cuget curat, întru Domnul prăznuind.

Mare este păzirea Harului, neîncetata zdrobire a inimii, cugetarea la iad şi lepădarea deznădejdii din suflet, aşa ai învăţat, Părinte.

Harul se dă celor cu cuget smerit, iar prin lacrămi cu dumnezeiască cuviinţă înfloreşte, şi sufletul îndată în Rai se preschimbă, cu veşmântul îndumnezeirii îmbrăcându-se.

Slavă...

Prin Sfântul Duh vine cunoştinţa, a tainelor dumnezeirii, în chip desluşit, şi sufletul cel bun pre Iisus simte, precum şi Siluan întru cercare L-a aflat.

Şi acum... A Născătoarei:

Mai presus de toate eşti, Fecioară Preasfântă, prin smerenie de Cel Smerit priimită fiind, ca Maică şi hrănitoare a Lui; pentru aceea, pre cei smeriţi iubeşti, casnici pre dânşii făcând, ai Stăpânului tău.

Cântarea a 5-a

Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de dumnezeiască slava ta, că tu, Fecioară neispitită de nuntă, avut-ai în mitras pre cel preste toate Dumnezeu, şi ai născut fără de ani Fiu, carele dăruieşte mântuire tuturor celora ce cântă pre tine.

Lăcuit-ai cu priveghere în al Athonului Munte, şi în Lavra Panteleimonului ca un ostaş al lui Hristos te-ai oştit, mucenic al cunoştinţei cugetului arătându-te, Părinte, pavăză având pre Marele Mucenic.

Împăciuitu-te-ai, Cuvioase, desăvârşită iertare a nelegiuirilor tale întru Domnul luând, ci vrăjmaşul foarte asupră-ţi a năvălit, pre carele ai şi alungat zicând: Aici îmi voiu afla sfârşitul, pentru păcatele mele!

Slavă...

Cu milă au privit la al tău suflet Domnul, dascăl ţie dând pre Fecioara, carea a rugăciunii lucrare te-a învăţat, pre carea cel ce pizmuieşte cele bune în deşert a luat-o, şi cu viclene închipuiri te-a istovit, Părinte.

Şi acum... A Născătoarei:

O, Preaneprihănită Doamnă, singur să nu mă laşi înaintea celui viclean, cel ce asupra mea mare şi greu de trecut război ridică! Pentru aceea, cu Părintele Siluan împreună, ieşi întru întâmpinarea mea, Stăpână, şi văpaia cea arzătoare îmi stinge.

Altul

Irmos:

De noapte mânecând, cântăm pre tine, Hristoase, cela ce eşti împreună fără de început cu Tatăl, şi Mântuitorul sufletelor noastre: Pace lumii dăruieşte, iubitorule de oameni.

Cela ce iubeşte a face voia sa, departe va alunga a sufletului pace, pre carea o dăruieşte Duhul, precum al păcii sălaş, Siluan, din cercare învaţă.

Aşa grăieşte, în Duh, Cuviosul: Pacea în suflet prin dragoste vine, şi prin cunoştinţa dumnezeiescului cuvânt, împărăţind în el Hristos, Începătorul Păcii.

Slavă...

Întărit fiind sufletul meu prin Duhul, Doamne, Ţie mă rog, pace să dai noroadelor, ca să se umple de frumseţea Feţei Tale, strigă din adâncuri Siluan.

Şi acum... A Născătoarei:

Pre Doftorul ai născut, Preacurată, pre stăpânitorul păcii, Cela ce puterile sufletului, odinioară dezbinate, prin mila Crucii întru una le adună.

Cântarea a 6-a

Irmos:

Cu dumnezeiască strălucirea ta, Bunule, sufletele celor ce mânecă la tine cu dragoste le luminează, rogu-mă, ca să te vază, Cuvinte a lui Dumnezeu, pre adevăratul Dumnezeu, cela ce chemi din negura greşalelor.

Văzând războiul dracilor şi cunoscându-l urâtor de oameni, aflat-ai, de trei ori fericite, răsplătirea Iubitorului de oameni, pre Carele odinioară, cu cutremur, îl socoteai de neînduplecat.

Iată, Hristos, Pâinea cea preacinstită, la moară ţie, Cuvioase, S'au arătat, de cunoştinţa lui Dumnezeu cu totul pre tine umplând negrăit, întru Duhul cel Sfânt.

Slavă...

Cu focul deopotrivă te-ai făcut, pre carele Hristos l-au adus prin Întrupare, pre toţi răcorind, şi de lumină te-ai acoperit, de trei ori fericite, cum pre Thavor dumnezeieştii Apostoli.

Şi acum... A Născătoarei:

Într'alt chip cugetă, Mireasă a lui Dumnezeu, cela ce în lume de Duhul se împărtăşeşte, Dumnezeu pământesc prin iubirea de oameni făcându-se, căci Siluan dovedirea cuvântului este.

Altul

Irmos:

Marea vieţii văzându-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin alergând, strig către tine: Scoate din stricăciune viaţa mea, Multmilostive.

Mângâietorule Sfinte, vas ai aflat curat, pre Siluan de Dumnezeu cugetătorul, pre carele cu Harul Tău umplut-ai de mărturisire, a cugeta gătindu-l, şi nebuneşte a înseta de dorul lui Hristos.

Din Har căzând, spăimântează-se sufletul meu, şi văduvit strigă: Nu mă lăsa orfan, Mângâietorule, că viaţa mea cu adevărat Tu eşti, şi departe de tine singură moartea este.

Slavă...

Plin este tot pământul de mila Ta, Stăpâne, întru Carele toată făptura viază, şi trasă fiind spre Tine, Ţie urmează, şi ca un prunc, prin Har hrănindu-se, către desăvârşire creşte.

Şi acum... A Născătoarei:

Marie Preacurată, norodului Tău spune, cum pre Hristos L-ai iubit tu, şi cum, rugându-te, ai suferit de El să te desparţi, când L-ai văzut la Tatăl înălţându-Se.

CONDACUL, glas al 4-lea:

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Precum mult ai iubit, şi mult ai aflat, Harul cel dumnezeiesc al Duhului, Siluane, de la Hristos; pentru aceasta neamurile strigă ţie: Bucură-te Părinte, podoaba Părinţilor.

Altul, glas 8:

Facerea lui Pavel Ieromonahul

Podobie: Când s'au pogorât...

Pre pământ fiind, slujit-ai lui Hristos, pre urmele Aceluia umblând; acuma, în ceruri, pre Carele ai dorit priveşti, împreună cu Dânsul petrecând, precum au făgăduit. Pentru aceasta, Părinte Siluane, calea mă învaţă, carea ai urmat.

ICOS

Cercarea Preadulcelui Hristos având-o, cinstiţii Lui Ucenici Îi ziceau: Puterea dragostei nouă ai arătat, şi viaţa aceasta ca pre nimic a o socoti. Doamne, unde ne vom duce? Pre cine vom urma? Căci mai presus de cuvânt de viaţa Ta ne-am umplut, şi fără Tine nu putem trăi. Acestora, în zilele mai de pre urmă, urmând Siluan, uimit-a lumea cu preacuvioasa lui vieţuire. Căci pre Hristos, mai presus de fire, văzându-L, şi din cercare tainele Harului cunoscând, către dragostea lui Dumnezeu acuma noroadele călăuzeşte, pentru carile pururea se şi roagă, ca să se umple de cunoştinţa de Dumnezeu şi Duhului părtaşe să se facă. Pentru aceea, neamurile toate, ca unui dascăl, cu mulţămită să-i strigăm: Bucură-te, Părinte, podoaba Părinţilor.

Sinaxarul zilei şi apoi acesta:

Întru această zi, pomenirea Cuviosului şi de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru, Siluan Athonitul, carele s'a nevoit în Sfântul Munte, în Mănăstirea Rusească a Sfântului Mare Mucenic Panteleimon, şi cu pace s'a săvârşit întru Domnul, la 24 Septemvrie, anul mântuirii 1938.

Stihuri

Pre Hristos, pre Carele mai nainte în viaţă L-ai văzut, Siluane,

Pre Acela acuma Îl priveşti, dar nu ca prin oglindă.

Se veseleşte cu firea patria ta, Părinte,

se bucură Athonul, carele te-a hrănit întru Duhul.

Priimească cerul pre marele Athonit.

Acest Siluan, cetăţean al Ierusalimului ceresc, s'a ivit din părinţi cucernici de pre pământul Rusiei, în satul numit Şovsk, ţiind de Mitropolia Tambovului. S'a născut în anul al 1866-lea de la naşterea dupre trup a Cuvântului lui Dumnezeu, şi din tinereţe a fost chemat la pocăinţă de Însăşi preacântata Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria. Ajungând cu vârsta la al 27-lea an, a părăsit grijile lumii, şi întărindu-se la drum cu rugăciunile celui între sfinţi Părintele Ioan din Kronştadt, a ajuns în Grecia, la vestitul Munte al Athonului, luând asupră-şi jugul cel monahicesc în Mănăstirea Sfântului Mare Mucenic şi Tămăduitor Panteleimon. Dăruindu-se din tot sufletul lui Dumnezeu, în puţină vreme nu numai a priimit rugăciunea cea neîncetată în dar de la Preasfânta de Dumnezeu Născătoare, dar şi negrăitei dumnezeieşti arătări în slavă a Domnului nostru Iisus Hristos s'a învrednicit, în cinstita biserică a Sfântului Proroc Ilie, carea se află în moara zisei Mănăstiri. Stingându-se însă cel dintâi Har, şi cuprins fiind cel preacuvios de plâns mare, şi de multe ori fiind părăsit de Dumnezeu şi dat ispitirilor vrăjmaşilor celor înţelegători, vreme de 15 ani urmând paşilor lui Hristos, „cereri şi rugăciuni către Cela ce putea să-l mântuiască pre dânsul din moarte, cu strigare tare şi cu lacrămi aducând" (Evr. 5, 7), învăţat de Dumnezeu fiind (vezi Ioan 6, 45), de Sus a auzit glasul Dătătorului de Lege: „Ţine mintea ta în iad, şi nu deznădăjdui," pre carele păzind ca pre un nemincinos dreptar, alergat-a în calea lui Antonie, lui Macarie, lui Sisoe, lui Pimen şi a celorlalţi preaslăviţi Dascăli ai pustiei, a cărora măsură şi ale căror dăruiri a atins, arătându-se învăţător apostolicesc şi prorocesc, viu fiind şi dupre moarte. Lăsat-a şi scrieri pline de Har şi de Duhul Sfânt, pre carile le-a făcut arătate ucenicul şi învăţăcelul lui, Stareţul Sofronie, întemeietorul şi arhimandritul ceii din ostrovul Britaniei mănăstiri a binecredincioşilor ortodocşi. Şi ce nevoie este aici a înmulţi cuvinte despre atotcuviosul Siluan? Căci mai nainte venind acel Avva Sofronie, însemnat-a şi a scris viaţa şi învăţătura aceluia pre larg şi cu de-amăruntul, la începutul cărţilor dumnezeieştilor şi preadulcilor lui scrieri. Mutatu-s'a dela moarte la viaţă acest fericit Cuvios Siluan, împlinit în zile dupre Duhul, în luna lui Septemvrie, ziua a 24-a, în anul 1938, împărăţind Domnul nostru Iisus Hristos, Căruia slava şi stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, miluieşte şi mântuieşte pre noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos:

Nu au slujit zidirii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Ziditorului; ci îngrozirea focului bărbăteşte călcându-o, se bucurau viersuind: Preacântate, al Părinţilor Doamne şi Dumnezeu, bine eşti cuvântat.

Gustat-ai, Cuvioase, din bunătatea lui Dumnezeu cel Milostiv, Carele belşug de viaţă asupra vieţii tale au revărsat, pentru aceea ai strigat: Doamne al Părinţilor, Însuţi m'ai cercetat.

Pildă a fost viaţa ta celor ce se sârguiesc, lucrarea Duhului a lua, de carea cu dor apropiindu-ne, slăvim pre Dumnezeu, Cela ce un astfel de mare martor al iubirii Sale de oameni au arătat.

Slavă...

Negrăită este puterea pocăinţei tale, Siluane minunate, căci te-ai silit, Părinte, a nu întrista pre Iubitorul de oameni Dumnezeu, pacea cunoştinţei cugetului lucrând prin dragostea de Dumnezeu iubitoare.

Şi acum... A Născătoarei:

Iad este Stăpână, şi pieire, fără de Cel Născut al tău, Viaţa cea adevărată; pentru aceea roagă-L, să nu se depărteze de la inima mea, ci viaţa mea toată să o veselească în veci.

Altul. Irmos:

Cuptorul cel răcorit cu rouă, chipul minunii ceii mai presus de fire a închipuit, că nu a ars pre tinerii pre carii a priimit, precum nici focul dumnezeirii nu a ars pântecele Fecioarei în carele a intrat. Pentru aceasta, cântând să zicem: Să cânte toată făptura pre Domnul, şi să-l preaînalţe întru toţi vecii.

Slobod sufletul se cunoaşte, poruncile lui Dumnezeu făcând, şi prin Har se întăreşte duhul, şi de grijile lumeşti se leapădă, temelie de aramă zidului voii punând.

Tulburarea gândurilor se risipeşte când lăcuieşte în suflet smerenia, şi mulţămirea izvorăşte, veghind asupra noastră Dumnezeu şi iertare dând norodului celui ce de greşale se căieşte.

Slavă...

Se tânguieşte inima ce pătimeşte, şi cu cât iubeşte pre Dumnezeu mai mult, dulceaţa Lui simţind, neîncetat spre înţelegere se avântă, ca degrab să nesocotească a patimilor plăcerea.

Şi acum... A Născătoarei:

Unindu-te cu voia Fiului tău, te-ai întărit, Preacurată, sabia crucii şi moartea a răbda; tot astfel, împreună-ajutător facă-se mie Dumnezeu, precum tuturor celor ce strigă Lui: Iată roaba Ta, sufletul meu.

Cântarea a 8-a

Irmos:

Pre cuvioşii Tineri în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci adică închipuindu-se, iară acum lucrându-se, pre toată lumea ridică a viersui: Pre Domnul cântaţi, lucrurile, şi-l preaînălţaţi întru toţi vecii.

Nu este capăt al bunei-săvârşiri, căci Dumnezeu cel nevăzut se urmează în ea, pentru aceea, Părinte Cuvioase, grăbindu-te spre El, cu frică alergai, în vremea părăsirii Harului, cu care întrarmat ai fost. Ci mai vârtos pre Cel iubit căutai, prin osteneli de Dumnezeu iubitoare.

Munte de rugăciune roditoare s'a dat ţie smerenia, înţelepte, şi pogorârea minţii în împărăţiile iadului, şi iadul deznădejdii, calea mântuitoare a Părinţilor, pre carea, cu credinţă păşind, de Dumnezeu purtătorule, la măsurile Cuviosului Antonie ai ajuns.

Slavă...

Vrând Preabunul Stăpân să lucreze celor muritori cale uşoară spre El, a aşezat mântuirea, ca pre un dumnezeu pământesc, prin care la unirea cu Acesta sântem traşi aproape, precum prin scrieri Siluan ne-a învăţat, cela ce în dragoste de fraţi a vieţuit.

Şi acum... A Născătoarei:

Nebuna înţelepciune voind Hristos a alunga, Preacurată, înţelepciunea Duhului pescarilor au dat, de carea împărtăşindu-se robul tău Siluan, luminat ca soarele s'a arătat lumii, părtaşi luminii făcând pre cei întunecaţi.

Altul. Irmos:

Văpaia răcorind pre sfinţi, iar pre cei necinstitori arzând, Îngerul lui Dumnezeu cel puternic o a arătat Tinerilor, şi pre Născătoarea de Dumnezeu o a făcut Izvor de viaţă începător, stricarea morţii, şi viaţă izvorând celor ce cântă: Pre unul Făcătorul să lăudăm cei izbăviţi, şi să-l preaînălţăm în veci.

O, Harul Tău cel preamare, Multmilostive, Carele ştergi păcatele de şaptezeci de ori câte şapte, şi Duhul norodului îl dăruieşti, şi a iertării Tale dulceaţă, precum a zis Siluan.

Altă cunoaştere a lui Dumnezeu vine din credinţă, şi alta din cercare, de Acela apropiindu-ne, pre carea oamenii cei muritori, prin Harul Duhului au dobândit, şi carea numai celor desăvârşiţi moştenirea le este.

Slavă...

Tânguire cântă inima Strămoşului Adam, la măreţia Domnului cugetând, şi pururea pomenirea păcatelor purtând, şi al Edemului dorind cel vecinic Harul.

Şi acum... A Născătoarei:

O, Fecioară, a lumii întregi mijlocitoare, păzeşte-mă fără de păcat, cu ale tale rugăciuni, că ştim adâncul dragostei Tale şi-al îndrăznelii spre dulcele tău Fiu.

Cântarea a 9-a

Irmos:

Tot neamul pământesc sălteze, cu duhul fiind luminat, şi prăznuiască firea Minţilor celor nematerialnice, cinstind sfântul praznic al Maicii lui Dumnezeu, şi strige: Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu Curată, pururea Fecioară.

Ia aminte la norodul tău, Preacuvioase al lui Dumnezeu, Siluane, şi auzi plânsul lui Adam, şi înalţă mâinile tale şi-ţi pleacă genunchii, şi Duhul cel Sfânt dăruieşte cu ale tale rugăciuni, celora ce dupre El tânjesc, şi mijlocitor pre tine către Fiul şi Tatăl te au.

Unde sânt cetele Îngerilor sălăşluieşti acuma, şi de departe vezi strălucirea tainelor lui Dumnezeu, pre carile ca prin oglindă priveai cât în lume ai vieţuit, şi rugăciunea ţi-o uneşti cu smerenia tuturor Sfinţilor, tu, cel preadulce, îndată de dragoste topindu-te.

Slavă...

Tânăr fiind, pre Părinţii cei din vechime i-ai ajuns, proroce mărite, şi prin vieţuirea ta marginile lumii luminezi, şi prin învăţăturile cuvintelor tale inimile înalţi, către cele mai presus de lume; pentru aceea toţi pomenirea ta cinstim.

Şi acum... A Născătoarei:

Auzi pre mine, Împărăteasa Muntelui celui Sfânt, şi nu mă lepăda, că urâciunea pustiirii m-am făcut, ticălosul; ci, îndrăznind, vin către tine şi fierbinte strig ţie: Dă-mi şi mie, Stăpână, ocrotirea Ta, precum odinioară lui Siluan ai dăruit!

Altul. Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre carele nu cutează a căuta cetele îngereşti; iară prin tine, Preacurată, s'au arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pre carele mărind, dimpreună cu Oştile cereşti, pre tine te fericim.

A cugeta slava lui Dumnezeu nu este cu putinţă oamenilor, şi tot aşa a Sfinţilor Lui, celora ce au ochi trupeşti şi cuget întunecat de patimi; şi toată dăruirea Harului neîmpărtăşită rămâne fără de curăţie.

Tăria Harului dă-o robilor Tăi, Iisuse, cu rugăciunile celuia ce s'a învrednicit de ea, mare mijlocitor înaintea scaunului Tău fiind, şi lumii arătând că Tu eşti pururea, Dumnezeu cel Iubitor de oameni.

Ce voiu zice, Părinte, eu cel cu totul fără de ruşine, văzând lucrarea vieţii tale, smerenia, prin carea plinătatea Harului ai luat, asemenea făcându-te Celui ce S'au smerit, lui Iisus, de Carele m'am înstreinat?

Slavă...

Trupurile Sfinţilor Harul lui Dumnezeu izvorăsc, celora ce pururea sporesc întru credinţă, căci întru aceasta este arătarea lămurită a dragostei desăvârşite, de carea te-ai împărtăşit şi tu, Siluane, dupre cum şi noi prin cercare am aflat.

Şi acum... A Născătoarei:

Stinge-mi neostoita sete, Fecioară Curată, căci dupre Domnul cel Preadulce tânjesc, în Carele răscumpărarea cea din păcate aflu, şi Duhul mi se dă, precum încredinţează Siluan cel preasfânt.

Luminânda

Glas 2, Podobie: Cu ucenicii să ne suim…

De darurile Duhului umputu-te-ai, Părinte, Siluane de trei ori fericite; pentru aceea, către Domnul cel Iubitor de oameni, prin ale tale dulci cuvinte mulţimile călăuzeşti, ale celor aprinşi de dorul dragostei, şi carii pre Acesta, cu sete, în Duhul Sfânt Îl caută; pentru aceea, toţi învăţăceii tăi te fericim.

Slavă..., glas al 3-lea:

Podobie: Lumina cea nestricată…

Prin lumina Duhului ai cunoscut, Siluane, pre Stăpânul, şi în această lumină rămâind, soare te-ai arătat, luminând cu dumnezeiasca lumină a învăţăturilor tale, moştenitorule al luminii lui Hristos.

Şi acum... A Născătoarei:

Roadă gata culeasă dai, Maică Fecioară Doamnă, a Celuia ce lumea cuprinde, pre Siluan, slujitorul Tău, slava cea mare a Athonului, şi al întregii lumi rugător.

La Laude

Stihirile pe 4 şi cântăm stihirile podobnice.

Glas 8, Podobie: O, preaslăvită minune...

Părinte de o cinste cu Părinţii, Siluane minunate, învăţătorule al întregii lumi, Apostolilor părtaş al darului Duhului, cel de o cinste cu Mucenicii în dragostea Bisericii, slavă şi laudă către al tău Părinte, cel rânduit prin Duhul, neîncetat pomeneşte pre cei ce cinstesc preacinstită pomenirea ta.

Asemănatu-te-ai chipului celui dintâi, Siluane minunate, pre Iubitorul de oameni şi multmilostiv prin Duhul cunoscând, Cuvioase; pentru aceea, neîncetat te roagă, ca neamurile toate cunoaşterea să dobândească, a lui Dumnezeu Celuia ce le-au plăzmuit, pre Carele, Părinte, fă să Îl aflăm mai presus de fire, ca pre Cela ce este comoara cea statornică, şi a sufletelor dulceaţa.

Plinirea Legii şi a Harului este dragostea lui Dumnezeu, pre carea, priimindu-o în inima ta, Dumnezeu te-ai făcut cu aşezarea, în toate zilele arzând, şi jertfă aducând cu ardere de tot, nesfârşite rugăciuni şi mulţime de lacrămi, pre carile Domnul, ca pre nişte miruri de gând priimindu-le, cununa sfinţeniei ţie au dăruit.

Ştiutor al ştiutorilor, dupre dreptate pre tine cunoaştem, cela ce ai aflat înţelepciune smerenia, veşmântul îndumnezeirii, Cuvioase, prin care în Duhul te-ai unit cu Domnul, în mijlocul mulţimii vieţuind precum alţii în pustie lăcuiau; pentru aceasta proslăvim pre tine, Siluane, racla Moaştelor tale sărutând.

Slavă... glas al 5-lea:

Mare este mila Ta, întreit-sfinte Doamne! Şi cum vom spune dupre vrednicie puterniciile Tale? Căci plăzmuit-ai pre noi din nou cu Duhul Tău cel Sfânt, şi pre cei ce s'au depărtat întru nestâmpărare de la părinteasca cină, iarăşi înlăuntru îi aduci, cu porfira Harurilor îmbrăcându-i. Pentru aceea, martor nou având al darului Tău, pre Siluan cel preavestit, minunându-ne, prin glasul lui Te rugăm: Dă noroadelor cunoaşterea Ta cea mântuitoare, dă noroadelor dragostea Ta cea mai presus de cuvânt, ca pre aceasta aflându-o, cu un glas să Te slăvim cu toţii în veci, pre Tine, Făcătorul nostru, Iubitorule de oameni, Cela ce ne-ai învrednicit a ne face dupre al Tău chip.

Şi acum... Fericimu-te pre tine…

Doxologia mare, troparele, ecteniile şi Otpust.

LA LITURGHIE

Tipica. La Fericiri, Cântarea a 3-a din Canonul întâi şi a 6-a din Canonul al doilea. Apostolul şi Evanghelia, vezi la 5 Decemvrie.

CHINONICUL

Întru pomenire vecinică va fi dreptul, de auzul viclean nu se va teme.

Mărimurile

Pre al Rusiei vlăstar minunat, şi a Muntelui Athonului binepriimită cuvântătoare jertfă, pre a Duhului Sfânt cea de Dumnezeu purtătoare gură, pre Siluan cel mare cu cântări să-l cinstim.

Dănţuieşte şi saltă, Mănăstire a Marelui Mucenic, că minunat din pântecele tău ai dat Bisericii, dascăl şi cunoscător al tainelor, pre dumnezeescul Siluan, propoveduitorul Harului.

Harul Duhului Sfânt cu îmbelşugare dăruieşte mie, Părinte, cutezătorului tău cântăreţ, căci râvna şi puterile adesea mi se împuţinează; pentru aceea, iartă mie, câte am greşit ţie.